

L'efecte real de la «fuga» d'empreses: 173 treballadors traslladats des de l'1-O

Els moviments col·lectius d'empleats han estat anecdòtics els darrers mesos i, de fet, n'hi ha hagut més a dins mateix de Catalunya que cap a d'altres territoris de l'Estat

Seu central del Banc Sabadell a Barcelona. | Adrià Costa

L'anomenada fuga d'empreses posterior a l'1-O ha generat moltes discussions, a nivell polític i econòmic. Aquesta operació d'estat, amb Felip VI com a element clau (<https://www.naciodigital.cat/noticia/164361/felip/vi/va/interferir/directament/forçar/trasllat/empreses/despr/1-o>), va provocar centenars de trasllats de seus de corporacions catalanes a altres punts de l'Estat, però, segons van insistir a subratllar nombrosos experts, l'impacte en l'economia catalana i els llocs de treball va ser mínim. L'últim a ratificar-ho ha estat precisament el Col·legi d'Economistes de Catalunya (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166144/proc/tingut/impacte/minim/temporal/economia/catalana>).

A nivell del món laboral, però, el departament de Treball, Afers Socials i Famílies ha fet públic recentment una xifra molt eloqüent: tan sols 173 treballadors han hagut de traslladar-se fora de Catalunya per mantenir la feina, des de l'1-O, forçats o d'acord amb les respectives empreses. Així ho detalla el titular del departament, Chakir el Homrani, en una resposta parlamentària al diputat de la CUP Vidal Aragonés.

Entre l'1 d'octubre de 2017 i el 31 de juliol del 2018, l'Autoritat Laboral a Catalunya va rebre tan sols la comunicació d'onze trasllats col·lectius, els quals afectaven en total 368 persones. La majoria d'aquestes, però, canviaven de centre de treball sense sortir de Catalunya, motiu pel qual es pot concloure que el procés tenia un pes molt limitat en aquesta decisió empresarial.

Moviments dins de Catalunya

De fet, l'empresa que va protagonitzar el trasllat col·lectiu més massiu va ser Maymò Cosmètics, que va moure en dues tongades 93 empleats dels centres de Barcelona i Badalona fins a Vilamalla i Vilafant, a l'Alt Empordà, per motius organitzatius i de producció. L'empresa Hermes Comunicacions, l'editora d'*El Punt Avui*, va tancar la redacció de Barcelona i va traslladar 42 treballadors a Girona. Poc deu tenir a veure el malestar empresarial amb el referèndum de l'1-O en aquestes recol·locacions.

D'altres empreses, en canvi, van moure part o la totalitat de les plantilles fora de Catalunya. És difícil, però, culpar d'això directament a motivacions polítiques, ja que les raons poden ser molt similars a les d'empreses que s'han mogut a l'interior del país. Així, per exemple, Viesgo Generación -que pertany a Repsol- va moure al desembre 25 treballadors de la Canonja perquè va tancar la central tèrmica de cicle combinat que tenia en aquella localitat del Tarragonès, tal com venia planificant de feia temps.

Les empreses que han mogut plantilles durant aquest període són, a més de Viesgo:

- **Eulen**: Al gener, va moure 66 empleats de Barcelona a València i Osca, sense acord amb la plantilla, per motius organitzatius i productius.

- **Konecta BTO**: Al febrer, va traslladar 45 treballadors de Barcelona a Madrid, després de tancar un acord amb els seus representants.

- **Showroomprive**: Al febrer, també va moure 19 empleats de Barcelona a Madrid, en un procés global per unificar seus per estalviar recursos, després d'haver augmentat pèrdues, i amb acord amb la plantilla.

- **Atisa BPO**: L'últim moviment va ser al maig, quan aquesta empresa va traslladar 18 treballadors de Barcelona a Torrejón de Ardoz, amb acord amb la plantilla.

Aquests recull estadístic recull tan sols els moviments col·lectius de treballadors a altres municipis, és a dir, aquells que afecten 10 o més persones o, en cas que l'empresa sigui més petita, si es mou la totalitat dels empleats. Són els casos en què s'han de comunicar aquests reordenaments, per bé que també són els que es poden considerar significatius quant a moviments de plantilla, més enllà de recol·locacions puntuals i més quotidianes. No s'hi incorporen tampoc aquells casos d'empreses que tanquen una seu, acomiadant tota la plantilla, i n'obren una altra en un altre punt, amb empleats nous, si s'hagués donat en alguna ocasió aquesta casuística.